

Tretze romans a Blanda

Blanes tanca mandat amb la trencadissa política més important dels darrers anys, amb un pacte de govern fet miques, quatre regidors no adscrits i ara tretze candidatures a la palestra, que evidencien la gran turbulència del moment

L'historiador romà Pomponi Mela es refereix a Blanda com a “parva oppida romana”, que vol dir ‘petita població fortificada’. Ho descriu en la seva obra De Chorographia, que conté descripcions acurades. Mela escriu amb un estil complicat i retòric. A Blanes, com veurem, hi ha molta retòrica de saló i, també, molta complexitat lligada als egos. I no, no direm allò que afirmava l'Obèlix: “Són bojos, aquests romans!” Blanes és realment romana.

La població està a punt de tancar un mandat amb una de les trencadisses polítiques més importants que es recorden des dels temps dels romans. Una crisi que ha deixat un trencament de govern i un rastre insòlit de regidors no adscrits al consistori, exactament quatre. Cal, doncs, fer un repàs de com s'ha arribat fins aquí, dels partits que es presenten i per què ho fan. Aquest mandat que s'acaba no ha estat només el de les picabaralles, també hi ha hagut temes rellevants. Als inicis va esclatar una crisi de seguretat al voltant d'una discoteca, que va posar sobre la taula un tema recurrent: fer la comissaria. A més, també cal recordar el concurs de creditors de la fàbrica Nylstar, que va donar peu a una taula de reindustrialització, de final incert; les obres de reurbanització de l'avinguda Vila de Madrid; els 50 anys del Concurs Internacional de Focs d'Artifici, tocats de ple per la pandèmia; la potenciació de la marca Blanes arran de mar, i l'impuls de l'Espai Agrari del Baix Tordera, entre altres propostes.

Comandaments i legions El consistori està format per un govern en minoria d'ERC (5 regidors). A l'oposició, Blanes en Comú Podem (BECP) (4) –exsoci dels republicans–, el PSC (4), Junts per Catalunya (3), Ciutadans (1) i quatre regidors no adscrits, que provenen del PSC (1), BECP (1) i Cs (2). Després en parlarem, d'aquests darrers. Abans, anem enrere per tenir una mica de perspectiva. El 2015, el PSC va pactar per formar govern amb CiU i, posteriorment, van aconseguir que hi entrés ERC. El pacte es va fer miques el 2017. Republicans i convergents van abandonar el govern arran del tsunami de l'1-O i molt crítics amb els efectes de l'aplicació de l'article 155. El llavors alcalde, Miquel Lupiáñez, va optar per dimitir criticant el seu partit. Els socialistes van quedar sense un polític emblemàtic, coherent, però incomprens.

I arriba el 2019. Un any electoral en què encara bufaven els vents favorables del processisme. ERC assoleix un molt bon resultat i obté cinc regidors, empatada amb el PSC i Blanes en Comú Podem, una formació en aquells moments molt controlada per Joan Salmerón –ara sembla que ha perdut pes o li n'han fet perdre–. Salmerón aporta a la llista una liberal de manual, Rosa Aladern, per atreure votant del centre de la vila. Quedaven fixades les bases d'un futur desacord. ERC i BECP decideixen anar de bracet i formar govern. A partir d'aquí, i per no estendre'ns, analitzem els regidors no adscrits. Ells sols ja són una de les grans crisis d'aquest mandat: el cap de llista socialista, Mario Ros, deixa el grup aduint “desavinences”, tot un clàssic; José Antonio Morcillo i Sergio Atalaya fan el mateix amb Cs. Finalment, i per anar per feina i no allargar-ho, la lluita d'egos entre l'alcalde, Àngel Canosa (ERC), i Rosa Aladern (BECP) acaba amb l'expulsió d'Aladern del govern i, en conseqüència, els comuns opten per liquidar el pacte. Un sol tribú, tretze aspirantsTretze candidatures aspiren al càrrec de tribú per dirigir les legions de Blanda. Unes legions que, i en funció del resultat, poden anar per lliure –dins i fora del govern, vist el que ha passat aquest mandat–. Un nou mandat que ha de servir per descomprimir la tensió política que hi ha actualment i col·locar tothom al seu lloc. Repassem els aspirants. (Els candidats de les

fotografies de la plana següent són caps de llista o aquells que ja tenen ara acta de regidor i es tornen a presentar.)

ERC, amb el lideratge d'Àngel Canosa, haurà de bregar amb l'evolució del postprocés independentista, així com amb les conseqüències d'una crisi de govern oberta –si més no públicament– per ell, amb l'expulsió de Rosa Maria Aladern, que va dinamitar el pacte amb BECP. Aladern torna amb Grup Blanes, un partit propi, personalista i clarament liberal i amb un missatge populista. Només cal veure una pancarta electoral del partit amb el lema Una de les nostres, que recorda el títol de la pel·lícula del 1990 de Martin Scorsese. I, pel que fa a BECP, capitanejat per Jordi Urgell, vol marcar camí sense Aladern com a crossa imposada i, pel que sembla, ja sense la tutela de Salmerón.

Junts per Catalunya recupera un històric, Joan Felip. Havia estat regidor per CiU el 1987. No és un Ramon Ramos ni un Fèlix Bota, que van ser alcaldes, però és un bon instrument per apel·lar als convergents de tota la vida. Una mica el que passa amb Independents per la Selva, una coalició de quinze formacions municipals de Girona i la comarca de la Selva. Té com a candidat també un exconvergent, Xavier Lozano, i aspira a tornar a sumar per entrar al Consell Comarcal, com Tots per l'Empordà a l'Alt Empordà i al Baix Empordà.

Jordi Hernández és el titular del PSC. Està ben situat i hauria de remuntar. Però té una pedra a la sabata. Mario Ros, l'excap de llista socialista del 2019, que va marxar del grup per passar a ser no adscrit, es presenta finalment amb la seva pròpia partitura amb Blanes Sí-Ara Pacte Local. Finalment, Cristhian Ortiz (Cs) ho vol provar, tot i la desfeta amb dos regidors no adscrits. Veurem com li va amb el concurs del PP, amb Pere Robert, i Vox, amb Roberto Martínez. Una lluita caïnita entre ells.

Tenim un retorn curiós: Anselm Ramos, amb Partit Democràtic Blanes, el regidor de Concerts i Grans Promocions que va ser soci de govern el 2007 i després va desaparèixer. També un exconvergent, tot sigui dit. Hi ha una sorpresa, un partit curiós i ara mateix inclassificable, especialment per les propostes i el lideratge: Valents, amb Miquel Ros. Tanquem amb la CUP, de Carles Estríngana, en Bullanga. Aquest partit podria tornar realment a recuperar la representació que havia tingut. De tot plegat, doncs, n'haurà de sortir un govern a la vella i esgotada Blanda.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 10-05-2023, Pàgina 8

-El Punt Avui. Nacional 10-05-2023, Pàgina 10

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2287308-tretze-romans-a-blanda.html>